

РЕЗЮМЕТА

*на поместените статии
и други по-важни материали*

ПЕРСПЕКТИВИ ПРЕД ФРЕНСКО-ЛИБИЙСКИТЕ ОТНОШЕНИЯ СЛЕД 2011 Г.

Гл. ас. Мария Хаджипетрова-Лачова

В статията се проследяват променливите френско-либийски отношения от края на 60-те години до днес. Авторът обръща внимание върху развитието на бъдещите търговско-икономически връзки между Франция и Либия след падането на режима на Муамар Кадафи през 2011 г.

СТРАТЕГИЯ НА БЪЛГАРИЯ ЗА НОВИЯ ПРОГРАМЕН ПЕРИОД НА ЕС 2014-2020

Владимир Зиновиев

Темата за новия програмен период на ЕС 2014-2020 е изключително актуална в последните няколко месеца. В статията авторът разглежда стратегиите, предвидени по отделните оперативни програми (“Траснпорт”, “Регионално развитие”, “Околна среда”, “Конкурентоспособност”, “Развитие на човешките ресурси”) в различните сектори, трудностите при усвояването на средствата и целите, които амбициозно си поставя ЕС до 2020 г. чрез програмата “Европа 2020”. Чрез статията се прави и един научен анализ на основните политики, които Съюзът желае да проведе чрез своите програмни инструменти в България в планирания период и целите, които желае да постигне, за да се повиши благосъстоянието и качеството на живота на целевите групи.

ВЪНШНАТА ПОЛИТИКА НА КОЛУМБИЯ В ПРЕХОДА КЪМ НОВИЯ ВЕК

Анета де ла Мар

Външната политика на Колумбия през ХХ век и в началото на новия век следва две различни, понякога тотално противоположни, парадигми: *Respice Polum* (Погледни полюса), дава се преиоритет на отношенията със САЩ, а другата е *Respice semilia* (Погледни подобните), обръщане на внимание на връзките с латиноамериканските държави. През последните години на ХХ век и началото на новия век колумбийското правителство провежда възможно най-тясно свързаната със САЩ политика относно помощта, която получава, за да води успешна борбата с партизанските групи и наркотрафика в страната. През 2010 година новият президент Сантос се връща към политиката на Погледни подобните и Колумбия вече може безпрепятствено да се включи в процеса на интеграция на Латинска Америка.

ПРОБЛЕМИ НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ НА БРАЗИЛИЯ В СЪВРЕМЕННИТЕ ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

Максим Курчанов

Авторът анализира теоретичните проблеми в развитието на регионализма в Бразилия. Регионализацията е един от най-мощните фактори в развитието на съвременната бразилска икономика. Преодоляване на различните стандарти на живот става една от формите на регионалните процеси. Политиката на етатизма и активното държавно участие в управлението на икономиката не водят до значителни изменения в нивото на регионалното развитие.

СЪЗДАВАНЕ И РАЗВИТИЕ НА ПРИХОДНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Доц. д-р Валентина Александрова

Необходимостта от съществуване на обособена приходна администрация е свързана с фискалната дейност на държавата и прилагането на практика на законово установени правила, имащи за цел събиране на необходимите парични средства за издръжка и управление на държавата. Настоящата статия представя създаването и реализирането на проекта, свързан с формирането на НАП и прави кратък анализ на развитието на правната регламентация на дейността на приходната администрация, разглеждана като неразделна част от финансовата администрация. Създаването, стартирането и развитието

на дейността на Националната агенция за приходите е сериозна стъпка към по-компетентно, законосъобразно, рационално и достъпно обслужване на гражданите и фирмите, което трябва да гарантира и стабилност на приходите в бюджета. Така очаквано следва да се увеличи делът на доброволно внасяните данъци и задължителни осигурителни вноски. А допълнителната полза за обществото се изразява в увеличаване на държавните разходи за инфраструктура, сигурност и други потребности, както и спестяване на време и разходи при изпълнение на данъчните и осигурителните задължения.

DIFFICULTIES AND SOME PROBLEMS IN TRANSLATING LEGAL DOCUMENTS

Ivanka Sakareva

The paper aims at revealing the difficulties in translating legal documents. In order to make a full characteristic of these problems I have described the actual process of translating, the rules that should be observed by the translator, the translation strategy in translating documents as well as the importance of the cultural transfer. How does the legal translation differ from the literal one? Is it an easy task to translate specialized texts?

ПИРАТСТВО И ТЕРОРИЗЪМ НА МОРЕ. ОТГРАНИЧЕНИЕ

Марин Димов

Актовете на тероризъм, извършвани на море, са сред основните заплахи, пречатващи нормалното протичане на обществените отношения в открито и териториално море напоследък. Като понятие морски тероризъм авторът посочва организирането на терористични актове и дейности в морска среда, използващи или насочени срещу кораби или стационарни платформи, разположени на море или в пристанища, или срещу някой от техните пътници и екипаж, срещу крайбрежни съоръжения и установените туристически курорти, пристанищни зони и пристанища на градове, или големи пристанищни центрове. Освен морския тероризъм пиратството е една от главните заплахи за сигурността на море. В статията се разглеждат двете понятия в контекста на международното право и се анализира въпросът за отграничението между морското пиратство и тероризма. Обърнато е внимание на проблема, засягащ неяснотите и недостатъчната регламентация в режима на морските престъпления на открито море, в режима на Черно море.

ПЕРСПЕКТИВИ ПРЕД БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА БАНКА ЗА АНТИЦИКЛИЧНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ В УСЛОВИЯТА НА КРИЗА

Никола Китанов

В настоящата статия са посочени възможности за антициклично въздействие под формата на различни политики и мерки, които Българската народна банка, в качеството ѝ на централна банка на Република България може да предприеме, за да стимулира националната икономика в условията на икономическа и финансова криза. Разгледаните предложения за антициклично въздействие са съобразени със специфичната социална, икономическа и финансова обстановка в Република България, като същевременно са взаимствани и идеи от релевантния чуждестранен опит в областта. Без да претендира за изчерпателност, настоящата статия би била полезна със съдържащото се в нея разнообразие от идеи за стимулиране на икономиката в условията на икономическа и финансова криза.

ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ФИНАНСОВАТА ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ ВЪРХУ ИКОНОМИЧЕСКИЯ РАСТЕЖ В НОВИТЕ СТРАНИ ЧЛЕНКИ

Николай Патонов

Цел на настоящата разработка е анализ на въздействието на финансовата децентрализация върху икономическия растеж в новите страни-членки на ЕС. Емпиричното изследване се основава на метода на регресионния анализ, при което нормата на нарастване на БВП е възприета като зависима променлива, а показателите за финансова децентрализация – като независими. Резултатите подкрепят постулатите на теорията и конвенционалната икономическа логика за положителното въздействие на финансовата децентрализация върху икономическия растеж.

ВЛИЯНИЕТО НА КРЕМЪЛ ВЪРХУ ПРОМЕНИТЕ В ЧЕХОСЛОВАКИЯ В ПЕРИОДА 1987-1993 Г.

Гл. ас. д-р Диана Иванова

През втората половина на XX век Съветският съюз играе изключително важна роля за процесите, протичащи в Чехословакия. През 1948 г. насилствено налага на страната сталиновия политически и икономически модел, през 1968 г. е в основата на чуждестранната интервенция, осуетила опита за неговото демократизиране, а в края на

80-те години отново Москва прави възможна безусловната му смяна. От 1987 до 1993 г. влиянието на Кремъл върху събитията в икономически най-стабилната страна от Източна Европа претърпява сериозна еволюция. Тъй като Чехословакия е в съветската сфера на влияние, до отказа на Горбачов от доктрината “Брежнев” (официално това става на срещата в Малта от началото на декември 1989 г.), съвсем логично, съветската дипломация е изключително активна и контролира случващото се в Прага, докато след падането на комунистическия режим нейното влияние върху прехода е много по-ограничено. Съветският фактор има основна заслуга за самата смяна на системата, правейки я възможна. Последователната политика на Москва по отношение на хардлайнерите в Прага до голяма степен осигурява бързия демонтаж на стария режим и създава условия за сравнително безболезнения чехословашки преход. След като е сложен край на “нормализацията”, съвсем естествено, политиците в Прага решават да скъсат с миналото и да се обвържат със Запада. Изправен пред собствените си вътрешнополитически проблеми, СССР (след 1991 г. Русия) не може да влияе съществено върху прехода на Чехословакия, а се опитва да отстоява своите интереси в променената геополитическа ситуация на Стария континент.

БРИТАНСКИТЕ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ В БЪЛГАРИЯ 1919 – 1941 Г.

Д-р Илко Дренков

Настоящата статия представя в синтезиран вид най-важното и характерното за британските дипломатически представители в периода между двете световни войни. Анализът посочва отделни действия и реакции на служителите на британския Форин офис, свързани с политиката на България и процесите в Югоизточна Европа и Балканите, които протичат по време на съответния мандат. Отделните исторически събития налагат различна динамика в дипломатическите отношения на двете страни, но като водеща нишка се очертава желанието на България да постигне мирна ревизия на договореностите от Парижката мирна конференция, докато Великобритания се стреми да запази статуквото, наложено там. Британските дипломати показват различна степен на подготвеност и активност, и като водеща личност за периода се откроява Сидни Уотърлоу.

ПОСЛЕДИЦИТЕ ОТ ВОЙНИТЕ В ЮГОИЗТОЧНА ЕВРОПА ПРЕЗ 1912-1913 Г. И НАЦИОНАЛНИТЕ СТЕРЕОТИПИ НА БАЛКАНСКИТЕ НАРОДИ

Доц. д-р Димитър Тюлеков

Целта на настоящата статия е да се анализира социално-психологическата страна на военните последици и какво отражение имат те върху утвърдените стереотипи на народите от Югоизточна Европа. Според автора този неизследван проблем е своеобразен ключ към по-пълнокръвното вече вековното осмисляне на съдбоносната за балканските народи война. Щрихираните външнополитически стереотипни нагласи на народите в региона утвърждават извода: Налице е растяща отговорност пред политици, държавници, учени, интелектуалци и общественици за необходимостта от деидеологизирано осмисляне на миналото, премахване на пристрастните разделителни линии между победители и победени и организиране на общи възпоменателни прояви в памет на всички загинали във войните от 1912-1913 г.

ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЯ – ПРОБЛЕМИ И ПРОТИВОРЕЧИЯ

Георги Кадев

Статията си поставя за цел да разгледа отношенията между България и Република Македония отношения в днешни дни, да разясни и анализира проблемите и противоречията между двете страни. Като начало е представена кратка историческа ретроспекция, която хвърля светлина върху историческото минало на историко-географската област Македония. Поставена е и темата за създаването на модерната македонска нация на базата на доктрината на македонизма и потенциалните противоречия в междудържавните контакти на Балканите, които са пряк резултат от прилагането ѝ. Накратко е проследена линията на взаимоотношения и събития по Македонския въпрос след Втората световна война и в годините на Студената война. Посочени са българските позиции и са критикувани дипломатическите грешки, направени от страна на българската дипломация за горепосочения период. Обърнато е внимание на съвременното състояние на отношенията между България и Република Македония взаимоотношения, както и на състоянието на населението с българско самосъзнание там.

БЕЖАНЦИТЕ ОТ ЕГЕЙСКА МАКЕДОНИЯ В ПЕТРИЧКА ОКОЛИЯ СЛЕД ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА И УСТРОЙВАНЕТО ИМ (1925 – 1931 Г.)

Златка Сотирова

Статията разглежда процеса на оземляване на бежанците от Егейска Македония в района на Петричко и по-конкретно в с. Ново Кономлади и гр. Петрич. Използвани са архивни фондове от архива в гр. Благоевград и разкази на базата на теренни проучвания и интервюта с някои потомци на бежанци от Егейска Македония (с. Баница – Серско и с. Кономлади – Костурско).

СЪРБИЯ В РУСКАТА ПОЛИТИКА В КОНТЕКСТА НА “ИЗТОЧНИЯ ВЪПРОС”

Петър Мицов

Статията разглежда отношенията между Русия и Сърбия и мястото на сръбските земи и държава във външната политика на Русия в рамките на така наречения “Източен въпрос”. В разглеждания период мястото на Сърбия в руските външнополитически планове се променя, следвайки развитието на Източния въпрос в международните отношения. Първоначално руското проникване в сръбските земи е свързано основно с културно–просветна подкрепа за сърбите и включване на населението във войните срещу Османската империя. Сръбските въстания дават възможност на руската дипломация да стане решаващ фактор на Балканите. Сърбите влизат дълготрайно във външнополитическата стратегия на Русия и с руска военнополитическа подкрепа се превръщат в субект на международните отношения. След Кримската война руско-сръбското сътрудничество придобива не само антиосманска насоченост, но и антиавстрийска. Петербург започва да залага все повече на Белград като бариера пред австрийското проникване на полуострова. Сръбският национализъм прикрепя трайно Сърбия като съюзник на Русия. В края на първото десетилетие на XIX век Сърбия се превръща в “острие” на руската балканска политика до такава степен, че Русия влиза в Първата световна война, без да е достатъчно подготвена с мотива за защита на своя балкански съюзник.